

A les sessions de psicomotricitat no hi ha cap història "coherent" amb principi i final, s'intenta que el nen gaudeixi i descobreixi el seu cos, acceptant el dels altres sense establir diferències, comparances...

És una descàrrega de l'angoixa i l'agressivitat, de l'afectivitat i el plaer a través de l'inconscient, del que surt espontàniament a cada moment, no es capta cap mena de realitat per aprehendre-la, com al joc simbòlic, senzillament alliberem les nostres reaccions i conductes.

D'altre canvi significatiu a tenir en compte és la qüestió de participació:

A les sessions de psicomotricitat participen tots els nens, és una acció global i conjunta, no es fan grups concrets, tothom pren part activa i tot i que de vegades es creen petits grups, no són mai tancats i cap nen es molesta si algú altre s'hi afegeix. Cal tenir en compte que el mateix joc és "obert", que no hi ha uns papers determinats per a cada participant, que no es pot parlar de rols. De fet podem dir que desapareixen els rols, intentem fins i tot, que desaparegui el nostre, el més important, el de poder. Els nens saben que estem a la seva disposició i això ens obre àmplies possibilitats. El nostre paper canvia, la nostra funció és diferent, som un element més de joc, l'adult adquireix una altra perspectiva i es limita a satisfer les peticions i les demandes dels nens.

També canvien o es desdibuixen els "papers" quotidians dels nens: Els més líders de la classe, els més agressius i moguts, adopten conductes més aviat passives i observadores, fins al punt que, de vegades, se'ls veu perduts i pendents de nosaltres. D'altres en canvi, que a l'activitat diària mostren una certa distància amb l'adult, mantenen i busquen una relació més directa i corporal amb nosaltres durant les sessions i en gaudeixen. Com veiem els nens que d'una forma espontània porten, organitzen i dirigeixen normalment el joc simbòlic, es cohibeixen o actuen molt diferent durant el joc psicomotor.

Al joc simbòlic la participació és més aviat per grups, no és corrent que tot el grup classe s'organitzi en un mateix joc. Tot i que de vegades ho fan, com en el joc de l'autobús, el tren, per fer un viatge o una excursió, però això només passa de tant en tant; normalment són els líders qui organitzen, qui decideixen el paper que correspon a cadascú dels que hi participen.

La nostra disponibilitat al joc simbòlic és molt diferent, més aviat prenem l'actitud d'observadors i sovint no hi participen al joc, a menys que ens interressi proposar nous conceptes o treballar quelcom en concret mitjançant aquest tipus de joc.

El joc simbòlic és una etapa evolutiva i per tant el nen el necessita per poder situar, comprendre i assimilar les actituds i les reaccions dels adults, fins al punt que sense cap motivació ni potenciació, el nen jugaria igualment. El joc psicomotriu és proposat per nosaltres, abans de fer una sessió no hi ha cap motivació, només una consigna: "Anem a jugar", el fet de treure's les sabates i trobar-se la classe preparada es prou motivació, la resta és cosa seva.